

ELŐFIZETÉSI FELTÉTELEK:

Egy évre — — 50 K — f
 Hat hóra — — 25 K — f.
 Harom hóra — 13 K — f.
 Egyes számok ára 1 korona

BARS

HIRDETÉSEK:

centiméterenként — fillér.
 Nyiltéri közlemények garmond
 soronként — fillér.
 Gyakori hirdető- és a velünk
 összeköttetésben levő hird. irodák
 arendjében részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP.

A kéziratok a szerkesztőséghez küldendők.
 Kéziratok vissza nem adtnak.
 Alapította: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelenik:
 Minden vasárnap reggel.
 Szerkesztésért felelős: A LAP KIADÓJA

A hirdetések, előfizetések a reklamá-
 ciókat a kiadóhivatalba kérjük utasítani.
 A lap kiadója: NYITRAI és TÁRSÁ.

1869.

1927.

Dr. KERSÉK JÁNOS

a „BARS“ főszerkesztője munkás életének ötvennyolcadik évében elhunyt.

Folyó hó 9-én délután 3 óraker kisértük örök nyugvó helyére, aki példányképe volt a közügyek terén kifejtett közreműködések önzetlen tevékenységének.

1869. év július hó 12-én született Léván. Szerény polgári szülők gyermeke volt, ki középiskoláit özvegy édes Anyja szerető gondoskodásából helyben, a kegyesrendiek főgimnáziumában — közfigyelem felköltése mellett — végezte. Tanulmányainak folytatása végett barátai szeretetteljes támogatásával a budapesti jogi egyetemre iratkozott be.

Előzőleg megjelent lyrai dalain kívül már itt az irodalom egyéb termékeivel is találkozunk az Egyetemi lapok és más napilapok hasábjain.

Jogi tanulmányainak befejezése után — mint szülővárosának egyik leghűségesebb fia — itthon telepedett meg, hogy közhasznú tevékenységét polgártársai javára gyümölcsöztethesse.

Ügyvédi irodát nyitott és családi tűzhelyét 1893 aug. 8 án *Agárdy* Etelkával kötött házasságával alapította meg. Valóban családi szentélylé vált a tűzhely, melyet a szülők és gyermekeik egymás iránt táplált meleg szeretete töltöttek be.

* * *

Innét a családi tűzhely melegéből áradnak szét Kersék Jánosnak, a költőnek zengzetes dalai és terjednek el nagyértékű, erkölcsnemesítő, irodalmi termékei, népszinművei.

Nemzeti érzelteinknek gazdag forrásából fakadó Kurucdalaiban mintegy Tárogatóval kíséri

elkeinket nagy *Rákóczi* emlékezetéből *Rodosztóba* elsiratni őseinket és másfél százados török igák szenvedésétől áthatva, vezérelti a *Lévai váromokhoz*, hogy fájdalomunkban omló könnyeinket a Hit, Remény és Szeretet sugarával felszárítsuk.

De kulturális emberbaráti alkotásaink szervezetében is részt követel minden alkalommal. „*Reviczky*“ irodalmi társulatnak egyik tevékeny vezérlő tagja, mint Gondnoka a társulatnak elévülhetetlen érdemeket szerzett annak felvirágoztatásában.

Léva város társadalmi tevékenységének egyik legáldásosabb alkotása a Lévai árvaház, melyet a Lévai Nőegylet — városunk vallásfelekezet nélküli nőközönsége — keltett életre, és ma is 40 árvának ellátásáról gondoskodik, itt is mint értelmi szerző, Titkár vette ki a részét. Szinműveket, darabokat, prologokat irt olyan előadásokhoz, amelyek az árvaház tartását elősegítik.

* * *

Költészetének, irodalmi tevékenységének lélekemelő bájos megnyilatkozásainak és a humanizmus fájdalmat enyhítő emberbaráti kötelességek feltüntetése mellett ki kell emelnünk:

hogy Dr. Kersék János, mint a „BARS“ főmunkatársa, majd Szerkesztőbizottságunk megbízásából mint a lap főszerkesztője évtizedek óta áll lapunk élén, vármegyénk és városunk hűséges szolgálatában.

A megdicsőült térfluban lapunk szeretett vezérlő munkását vesztette el.

Emlékét, mint az önzetlenség és közérdekek hűséges szolgálatának szimbolumát megfogjuk őrizni.

Holló Sándor.

Dr. KERSEK JÁNOS.

Szomorúságot és mély bánatot érzünk, mikor lapunk fejről a szerkesztő nevét gyászkeretbe foglaljuk s a Bars meghalt vezére iránt lerójuk a kegyelet adóját.

A gyász a legtöbb ember részéről a részvét jele, az együttérzés kifejezése, a végső tisztesség megadása szokott lenni. A Bars gyásza azonban abba a kategóriába tartozik, mikor pótolhatatlan veszteséget siratunk, mikor a vezér halálával mélységes ür tátong előttünk és kétségek közt gondolunk arra, hogy lesz e, aki az ő nyomába lép s úgy teljesíti itt is feladatát, mint ahogyan ő végezte el?

Évtizedek óta Kersék János a Barssal a legszorosabb összeköttetésben volt. Ez a kontaktus olyan mély, igaz és bensőséges volt, amit csak az iránt érezhetünk, ami a szívünkhöz nőtt, amiért minden áldozatra készek vagyunk. A Barsban jelent meg első irodalmi szárnypróbálgatása. A Bars maradt neki a legkedvesebb fórum, ahonnan szólt az ő kedves lévai közönségéhez. Ez másképp nem is lehetett. Mert Kersék János nemcsak születésére, hanem gondolkodásában és érzésvilágában is törsgyökeresen lévai volt. Országos lapok örömmel hozták írásait. De az ő otthona a Bars maradt. Büszkén mondogatta, hogy ő lévai gyökér! S a lelkébe csakugyan bele volt szöve e város multjának minden emléke, Rákóczi kurucainak daliás ideje, a lévai vár évszázados multja, mely neki régi dicsőségről, nagy elődökről beszélt. De lelkében erősen élt szülővárosának minden vágya, minden nemes aspirációja is. Nemcsak lelkesedett, hogy Léva felvirágozzék és tejlődésnek induljon, hanem azért tett, vett, táradott és áldozatra is kész volt. A magyar kultúra ügyét a szívén, a lelkén viselte s azon volt, hogy az új viszonyok közt kultúrára is tejlétt, a szépért és a jóért lelkesülő közönség legyen. Aggodalommal nézte, hogy az irodalom s a költészet szentélyébe internacionális irányzatok tolakodnak, melyek megtagadják a tisztas multat, az igazi és a tiszta szépet, melyek magyarul irnak, de lélekben, szellemben mindattól elfordultak, ami magyar.

Ahol ilyen szerencsésen találja meg egy sajtóorgánium a maga

szerkesztőjét, ott áldás származhat a közügyre. A közönséget a sajtótól és a szerkesztőtől nem választják el áthidalhatatlan ellentétek, hanem a közös érdekek egymás mellé állítják és mindannyian vállvetett munkával dolgoznak a jobb jövőért. Az ilyen munka már természeténél fogva nem lehet hangos, zajos. Szóvalóban csendesesen, komolyan, föltünési vágy nélkül folyt a munka a Bars szerkesztésében. Az emberek a legtermészetesebb dolognak tartották, hogy Kersék János, aki mint ügyvéd, egyházának főgondnoka 1000 és 1000 gonddal elfoglalva egyszerű polgárként él, mint a Bars szerkesztője is becsülettel végzi a kötelességét.

De a hétköznapi gondok homokjában nem apadt el gazdag költői ere. Költeményei, szebbnél szebb versei napról-napra általánosabbá tették azt a tényt, hogy az a férfi, aki városunk szülötte s itt csendes polgárként él, istenáldotta költő, a szépnek, az igaznak, a jónak a prófétája, szomorúságunkban a vigasztalónk, bátorítónk, kit nem lehet hétköznapi mértékkel mérnünk, de a kire büszkének kell lennünk.

S mikor Léva város közönsége írói munkássága 40 ik évfordulóján ünnepelte költő fiát, akkor hatalmas erővel jutott kifejezésre annak a tudata, hogy büszkén mondhatjuk azt a magunkénak, akit ünnepelhetünk.

S hogy elment a minden halandók útján, akkor érezzük csak, hogy mi volt nekünk. A gyászban, melyben összeolvadt kivétel nélkül Léva város társadalmi rang, telekezeti és nemzetiségi különbség nélkül, volt valami felemelő. De benne volt annak az ösztönös megérzése is, hogy mily pótolhatatlan a veszteségünk. Ezt a veszteséget érzik távolabbi körök is. Nemcsak egyházi és társadalmi körök, hanem az egész magyar irodalom is.

A gyász a szomorúság kódén keresztül azonban látjuk, érezzük, — hogy ha bár összeomlott is a porsátora, de a lelke itt marad közöttünk. Kersék János nem hiába énekelt nekünk. Amit alkotott, azokban az ő élete biztosítva van.

A Bars gyászkeretek közé foglalta volt vezérének a nevét. De az ő irányától nem akar eltérni. Az ő lelkétől nem fog soha eltántorodni.

Lic. Fizély Ödön.

Ujra eggyel kevesebb!

Ez a szomorú tudat sóhajt fakasztott lelkünkben, midőn Kersék János ravatalához léptünk.

Ujra eggyel kevesebb!

S ez a tudat annál lehangolóbb, mert az a mostani „egy” azokból a lelkes szellemi munkásokból való, akik magyar közmevelődésünk védelmében buzgólkodnak.

Kersék János ebből a szent munkából önzetlenül vette ki a részét. Mint magyar író érezte, hogy ez kötelessége. Pedig ez a munka a világot ért kavardásban, a nemzeti fájdalom sajgása közben s a nehéz megélhetés nyűgöző volta mellett nehéz munka volt. Annál nehezebb, mert nagy volt az általános közöny, a háttámaszokkal egyenértékű, amely nemcsak a társadalom, hanem a mai kor iróelméjében is el sem ismerik.

A rossz szellem, mely a mai társadalom minden rétegében egyaránt nyilvánul, elfásította, eldurvította a lelkeket. Azoknak olyan eszmék, aminők Kersék János költői lelkét hevítették: idegenek. Azok olyan érzéseket, minők az ő szívét megdobogtatták: nem érezték meg, sőt az ilyenek létjogosultságát a mai kor iróelméjében el sem ismerik.

Ezért tagadták egyesek Kersék János költőváltatást s csak versirónak mondták. Talán kedvezőbbben bírálták volna el elhunyt költő barátunkat, ha ez érzelmi és gondolatvilágát felcseréli a divattal.

De Kersék János erre nem volt képes. Egyénisége sokkal magyarabb, tehát egyáltalán konzervatívabb volt, sem hogy gyermek-és ifjúkora hagyományait megtagadhatta volna.

Kora gyermek- és ifjú éveit nem voltak rózsásak Verőfényük csak az egyetlen fiáért magát feláldozó derék anya nagy szeretete volt.

Ez éveknek a nyoma mélyen vésődött költőnk lelkébe, s midőn kilépett az életbe, lelkivilága e behatásoknak megfelelően alakult ki.

Egykor ő is fiatal volt. Ifjúsága azonban a megélhetés nehéz gondoljai, komoly munka és kötelességteljesítés között mult el. Ez a kötelességteljesítés sokszor erős kötődéke volt Pegazusának úgy, hogy ez nem ragadhatta el őt — mint sok hasonkorú ifjút — oly légkörökbe, melyek előbb-utóbb megszédítették volna.

Az a tudat, hogy édes anyja önfeláldozó, nagy szeretetét meg kell hálálnia, valamint az a mély vallásos érzés, melyet az a gondos, jó szülő beleje oltott, megóvta őt a megtántorodástól, edzette jellemét és idővel kiforrasztotta költői eredetiségét is.

Midőn 1894-ben doktori oklevélét megszerezte, hazajött Lévára és oltárhoz vezette diákszerelmét, aki neki mindhaláláig, 32 éven át, hű felesége volt.

A házasság a hazatért huszonötéves fiatal férfit otthon is olyan légkörbe vonta, mely őt újra csak kötelességteljesítésre ösztökélte. Annál inkább, amikor aztán a gondozására utaltak száma fiaival is megszapordott. Az anya iránt érzett fiúi hálához hozzá szegődött most a családapái szeretet.

Az új kötelességek csak mélyítették azt a kerékvágást, amelyen a költő eddig haladt. Nehéz lett volna tehát kizökennie belőle. Eddigi gondolatköre ennél fogva nem igen változott a családi élet révén. Érzelmek sem változtak, de bensőségük kifejezettebbé, erősebbé vált és ezért egyszerűségükkel bizonyos nemes jeleget adtak kötelességének.

Igy aztán azokat a csábokat is, melyek a vidéki kis városi életet sok fiatal emberre nézve veszélyessé sőt végzetessé tehetik, szerencsésen vagy — talán mondhatjuk: bölcsen — kikerülte. Neki csak az otthona nyújtott pihenést, nyugalmat, az lett kötelességének melegágya.

Kersék János nem lett volna igazi gyűlkér, ha szert nem tett volna szőlőre a lévai hegyen. Ebben a szőlőjében, az Orbánhegyen, szokta volt a nap fáradaimait kiheverni és lelkét felrészíteni Tavaszról őszig ott töltötte el a késő délutáni s az esteli órákat gyönyörködve az alkonyat festői szép változataiban. Ott merengett el a csillogó Garamtől ketté szelt barsi kislápló rónáján vagy a nyugatnak fekvő városra, melynek látképe-

ből, a lángpirosra festett láthatáron kiemelkedik a komor lévai várróm. Képelete olykor benépesítette azt a rónát, azt a romot Dobó, Koháry, vak Bottyán, Ocskay, Rákóczi, Damjanich és vitézeik alakjai feltámadtak lelki szemei előtt és amit ilyenkor érzett, azt a tárogatója mélabus nótaiban sirta el a lelke (1918 óta — elnémult a tárogatója)

Itt ihlette a muzsája, Legszebb verseinek az Orbán hegy volt a bölcsője. Mint a méh a virágos rétről mézzel, tért haza innen ő is estefelé meghitt városi otthonába, eszméikkel terhelten. Muzsája ide is követte. Nem hagyta őt magára a téli hónapokban sem Ekkor a kályha tüzenék álomba ringató sustorgásánál szötte tovább az Orbán hegy tündereinek meséit

Akik Kerséket közelebb ismerik, azokat nem lepi meg a költői termékenysége. Kersék ugyanis a — néha csak pillanatnyi — lelki behatások költője volt. Egy természeti jelenségre, egy szép festményre, szobrot, képes levelevő lapon egy jelenetet látott és ime képzőletelensége nyomban fűzött hozzá költői gondolatokat, szót belőle kiinduló egész meséket, ébresztett fel benne ezek kapcsán érzelmeket, újabb képeket és kész volt a költemény.

Füleben folyton csengtek verses ritmusok — a zenéhez is értett — és kész volt a dal. Ehhez járult, hogy a verselés technikája fölött teljesen uralkodott S így a lelkében kialakult költői gondolat, az abban ébredt érzes rövidesen alakot öltött a papíron. Kersék nem sok tolszárat rágott nyomorékká poétái vajadások között.

*

Minden irodalmi korszaknak megvannak a maga „bel-esprit“-jei.

Ezek, bár izlésük rendszerint rossz vagy egyáltalán nincsen és bár ítélőképességük fogyatékos és befolyásolható, mégis szakértőknek tartják magukat a szépirodalomban. Avatatlanságuk azonban azonnal napfényre kerül, mihiylest olyasmiről hangoztatják véleményüket, ami a viszás „korizlés“-nek nem felel meg.

Korunk „bel-esprit“-jei Kersék János költszetét is száználmasan megmosolyogták. Elavultnak mondták eszméit, elcsépeitnek érzelmeit, ósdinak a nyelvezetét, klapanciának a verselését.

De háts a „szellemeskedők“ Aranyról, Petőfiről is úgy ítéltek!

S ez megnyugtatta Kersék Jánost, bár soha ez óriásokkal össze nem hasonlította magát. Az elfoglalt pártoskodó kritika tehát nem szegte költői kedvét. S miként a karaván az ebugatás ellenére, ő is tovább haladt az utján, melyen elindult S ez utjáról negyvenhárom éves költői pályafutásában soha le nem tért. Az eszményi tisztaság s a magyar fajérzet, mindvégig megmaradt költszete vezérlő csillagának.

Persze, költői lelke egészséges volt. Nem egotverő, sziai, hanem szemlélődve elmélkedő, minden beteges visszasság nélkül. S minthogy eszméi és érzelmei egészséges lélek szülöttei voltak, szenny azokhoz nem ragadt.

Természetes, hogy „bel-esprit“-jeinknek ez nem volt izlésük szerint való. Kersék János költszetében nem találták a régi, erkölcsi felfogásnak fittyet hányó eszméket és oly érzelmeket, aminőknek piszkos tömpölyében a „modern“ olvasó szívesen kéjeleg. Beteges idegzetüket Kersék János költszete nem bízsergette meg agyatekert esze-ös ségekkel, bömbőlő betüimekkel, sikamlós erotikával.

Mindazok azonban — s ilyenek sokan vagyunk — akik Kersék költszetével elfogulatlanul igyekeztek megismerkedni: megbecsülték azt, mert benne saját lelkükre visszhangjára ismertek.

A dagályt, a fellengős cikonyát kerülte, hasonlatait nem a hajuknál fogva rántotta elő és ezzel is hódolt a magyar nyelv egyedül álló észrendjének. Ezért aztán, amit irt, azt meg is lehetett érteni. Ezért üdített a költszete és nem fárasztott. S ez adta meg annak azt a tiszta, magyar zamatot, melyre már ritkán akadunk ma a magyar Parnasszus szemfényvesztő lantpengetőinél.

Kersék Jánosnak tehát nem volt rá szüksége, hogy „divatos“ legyen. És mégis megkísérelte

E kísérletezéssel azonban, szerencséjére, kudarcot vallott S ez megmentette írói eredetiségét. A „modern“ nek utánzása nála ugyanis csak szavakban merült ki Ujabb verseiben találkozzunk ugyan az „auto“, „motor“, „aeroplán“, „bar“, „jassz“ stb. modern idegen szavakkal: de az eszméi, az érzelmei, a világnézete megmaradtak a régiek, megmaradtak az ő, vallás erkölcsön és magyar fajszereteten kifejeződött sajátossága

Kersék sokat irt, mert könnyen irt. Lelkét a szép, a nemes bárhol találkozott vele, megragadta és — amint már fentebb láttuk — azonnal váltott ki benne eszméket, melyeket érzelmeivel kiszinezve rögtön költeményre alakított.

Ez nem lett volna baj, ha nagy, költői termékenysége mellett Horatius: „nonum prematur in annum“ tanácsát követte volna. Ő azonban türelmetlen volt. Amint verse megszületett, már vitte is a nyomdaba. Így könyveibe sok olyan költemény is került, mely azok általános hatását csökkentette. Ezeket sokkal több sikerrel lehetett volna ma, a költő „irodalmi hagyatéka“-ként egy posthumus kötetben kiadni.

Verseli sorban jelentek meg a „Fővárosi Lapok“, a „Budapesti Hírlap“, az „Ország Világ“, a „Magyarország“, a „Magyar Ujság“, a „Hónvéd Ujság“-ban, stb. Könyvalakban pedig „Hegedős énekek“ címen 1911-ben. Ezt a kötetet, melynek verseit 1887—1894 között irta, Rákosi Jenő biztatására adta ki. 1895 től 1908 ig ritkán irt verset, de sok társadalmi tanulmányt és politikai cikket. De már 1913 ban két újabb verskötete látott napvilágot: az „Aranyerdőből kifelé“ és a „Muzsikálnak“ című.

A világháború nehéz éveiben aránylag keveset irt, míg 1921 ben „Csitri“ című, 60 bájos verset tartalmazó kötete nem került a könyvpiaira. 1923 ban 25 kis színműve és jelenetek, 1924-ben „Szirmaiek“ című 3 felvonásos, énekes népszínműve és 1925 ben „Templomcsend“ című verses kötetét adta ki.

Kersék János költszetét legtárgyilagossabban bírálta korán elhunyt, szép lelkű barátom, Erdélyi József kegyesrendi tanár. A kiváló esztetikus érzékkel bíró szakértő a „Csitri“ dalok elolvasása után, a betegágyon ezt irta a költőnek:

„A könyv első olvasásra is nagyon tetszik, de azt hiszem, minél többször olvasom, annál több gyönyörűségem telik majd benne. A címe tulságos szerény. A könyv ugyanis nem Csitridalok gyűjteménye, hanem verses regény. Ezt a címet jó lett volna jelezni, mert egyik-másik darab az egészből kiszakítva, sokat veszít, míg a többivel való összefüggésben olvasva jelentőségesebb. A műben különben is meg van a lírai regény minden kelléke. Nagy küzdelmek, izgató jelenetek, érdekfeszítő bonyodalomak persze nincsenek benne, de hirt Csitri és az ő Romeója nem is hősök, hanem ifjú férfiak, kiknek egymáshoz való vonzalma abban a korban ébredt, mikor a vér muzsikája még elég halk s a szerelében még sokkal több az átmeilytűt pajtáság, mint az ösztön játéka.

Csitri és Romeójának vonzalma ezt a jeletet mindvégig megőrzi s a lélektani igazságnak megfelelően — kivétel persze gyakran akad — nem váltik halálisan komoly szerelémbe s nem vezet küzdelme, bonyodalomra stb. Nem harcban nyilvánul, hanem lelkileg: ábrándozásban, merengésben, olykor-olykor futó fájdalomban, édes örömben, az életben pedig: kedves, ártatlan, bájos jelenetek mozzanatában. És e szelid érzések, bájos jelenetek művészi egységbe összefoglalva ép úgy leltnek egy regény anyagá, mint viharos érzések és nagy küzdelmek, (sőt: Csitri regényt csakis ilyenekből lehet fölépíteni.) A művészi egység pedig meg van annyira, hogy mit említettem, egyes részek az egészről kiszakítva hiányosnak tűnnek fel.

A való élet mindig gazdagabb a rajta alapuló műnél. Az élő Csitri és Romeója többet éreztek és csokeltek, mint a regénybeliek. A költő hibát követte el, ha ezt a darab életet másolni igyekezett. Az ő feladata ép az, hogy minden fölöslegest mellőzve, meglássa és egységes képhe foglalja össze azokat a vonásokat, amelyek jellemzők egy egy típusra. E vonások így halmazra, kissé hangsúlyozva, még jobban kiemelik a típust a környezetéből. A Csitri e tekintetben teljesen sikerült.

Kersék különben ismeri a Csitri lényelkét, ismeri érzés- és gondolatvilágának részve jellemző sajátosságait és ezek megnyilvánulásait az életben.

Helyesen tartom, hogy e sajátosságok közül, mint legjellemzőbbet leginkább a fiatal lélek úde, olykor komolykodó derűjét emeli ki. Ez a kötet hangulatát meleggé, kedvesé teszi, olykor pedig ünnepléysé. Nagyon szép a „Csitri a templomban.“

Különösen egyet emelek még ki, t. i. hogy az az ut. amelyen Kersék halad, az új magyar lírához vezetett el. Ez az ut: a magyar lélek ősi sajátosságainak és az új érzések teljes szintézise. Ezt látom

Kersék lírájában. Az alaphang dalaiban mindig magyar s magyar a ritmusuk is. Sokszor népdalra emlékeztetnek, sőt vannak stírófik, melyekről mindenki elhinné, hogy a nép ajkán termettek. És mégis, megvan dalaiban valami az új emberből is. Nem annyira a ritmusban, ez legtöbbször magyar, hanem a hangulatban, az érzés színésében. Tessék visszagondolni a magyar líra utolsó — Petőfi féle — újjászületésére! Petőfi a néplelek ősi sajátosságait olvasztotta össze kora „modern“ eszméivel. Sok dala most is népdalszerűen hat s kortársai nagy része „parasztos“-nak mondotta. Mi már tudjuk, hogy ez a „parasztos“ tulajdonképp visszatér volt a művészi kiécsizott, előkelő hangú líráról az ősi magyar dalhoz. Erre volna szükségünk most is. Azonban az epigonok a „modern“ érzéstől zárkóztak el, a nyugatosok pedig furcsán fogták föl a „magyar lélek“. Így nem jöhett létre szintézis. A helyes ut a Kersék!

E Kersék, amint tapasztalhatjuk, meg is maradt ezen a helyes úton.

*

A költő két év előtt súlyos betegségbe esett, mely annál aggasztóbb volt, mert érelmeszesedés kapcsán fejlődött ki Betegségéből végre feleptült, de ezennél nagyon kellett magára vigyáznia. Az eléhez való bizalma visszatért, bizonyos dolgok és kérdések iránt való érdeklődése ép olyan élénk volt, mint betegségé előtt. De valami mégis csak nyomhatta a lelkét, tudatán kívül. Talán valami sejtélem kísértette?

Költeményeiben az elmúlt évben gyárrabban foglalkozott a földi mulandóság, a halál kérdésével. De ez nem volt — még ha másoknak talán annak is tetszett — kacérkodás a halál gondolattal. Talán valami ösztönféle lehetett, amelyet a kívülről erős és épek látszó test lassu elernyedése kellett költői lelkében.

Sem orvosával sem másokkal erről a kérdésről soha sem értekezett, és mégis — költeményei tanúsága szerint — amikor egyedül volt lelkével, nagyon gyakran erről bölcsekedett

Legutolsó költeménye is a földi megsemmisülés gondolatából szülemlett. Senki sem mondta, hogy közeledni érzi halálát, de épen annak a végtes napnak előestéjén, melyen a halál őt körülökből kiragadta, átadott bizalmasának, a Bars kiadótulajdonosának egy nagyon borongós verset, melyről akkor nem tudta, hogy ez lesz a hatyudala.

Most, hogy láttuk a költő ravatalát, megértjük e költeményt s megértjük a költőnek a halál gondolatától szorongó lelkét.

Ítéljen róla az olvasó maga:

HALOTTAKKAL BESZÉLTEM.

Őszi határban,
Temetőn jártam
S halottakkal beszéltem.
Rőt avarában
Gázolt a lábam,
Csend hárfázott a széiben.

Az esti ködben
Jöttek, mind többen:
Gyerekek, ifjak, vének...
En kimérvültem
Egy sírra ültem
S hallgattam, mit beszélnek:

Tavasz követ Té:
Ember, mért születlél?
Sorsod homokba vésed:
A földi porbul
Sír felé fordul
Már az első lépésed.

Mindig születnek,
Nem az életnek,
Hanem a búss halálnak;
Mindig pakolnak,
Igrer a Holnap,
S rá soha sem találnak.

Honnan jössz Élet?
A Ma jár véled
S csak azt tudod, hogy üt vagy.
Szép ifjúságod
Könnyen prédálod,
Egy nap mégis csak itt hagy.

Mosolygok, könynek,
Bírnak, örömegek,
Mindennek itt a vége.

Ugy szól az Írás:
A büleső sírás,
De a koporsó béke . . .

A délibábót
Végélnak látod
S mint Don Quichote verekszel,
De egy nap reggel
Csukott szemekkel
A koporsóban fekszel.

Vágy, szerelemnek
Idei telnek,
Egyszer kihűl a véred.
A tenger habja
Sajkád ragadja,
A révet csak itt éred.

Mit henegegsz Élet!
Mondd, miért mélyed
Az égbe annyi sok jaj?
Gyűjtöd a kincséd,
Bárhogy tekintsed,
Csak azért élsz, hogy meghalj!

Temetőn jártam,
Lelkem kitártam
S végig gondoltam életem:
Elfutott könnyem.
Kihűlt a könyvem . . .
Halottakkal beszéltem.

KERSÉK JÁNOS.

Kersék János, a költő ravatalánál önként is az a kérdés kerekedik felül gondolataink közül, vajjon érdemes volt-e elhunyt barátunknak, költőnek lennie?

A választ e kérdésre megadta Balogh Elemér ref. püspök a koporsó fölött elmondott beszédében.

Azok az eszmék, melyeket Kersék János tiszta költészete elvetett, ahol nem meddő talajra hullottak, biztosították neki a dúsratást.

Amit az együgyű gyermeknek, amit a serdülő ifjúságnak írt, az már most is igazolja hatásában, hogy nem hiába írta.

Lám, ma már nemcsak Léván és környékének, de messze vidékek községeiben is adják elő Kersék kis színműveit, szavalcák legszébb költeményeit iskolai ünnepeken, vallásos estéken, a földmives vagy iparos ifjúság mulatságain. S ha ez az ifjúság nem is változik meg egyszerre ily vers vagy színmű hallatára, mégis mindig van és lesz közöttük, akinek fogékony lelkére az művelő hatással van. A mai fegyelmélettel ifjúságot csak olyan eszközökkel lehet, persze lassanként, megszelídíteni, aminőkkel Kersék ajánlotta meg szeretettel magyar népét. Jól tudta, hogy apró színműveivel és jeleneteivel nem arat irodalmi babérokat és mégis megírta azokat. Nevelő eszközöknek tekintette azokat és mert bizott sikeres eredményükben: a néplélek tisztulásában, önzetlen lelke igaz örömeivel írta meg azokat. Cél lebegett lelke előtt, mely nemes volt, mely tiszteletet követel!

Ezért magyar kulturás tekintetből többre kell becsülnünk Kersék kis színműveit, mint akár Molnár Ferenc drámáit s vígjátékait. A nemzet magja a nép, ennek a műveltsége fokmérője a nemzet műveltségének. De, vajjon ama rafinált művészettel megírt, csak a házasságtörés különböző válfajai szentesítését célzó, világkörutas szindarabok, csak egy szemernyivel is gyarapították-e a magyar nép igazi lelki műveltségét?

Nem!
És ezért nagyobb hálával tartozunk az egyszerű, kisvárosi, de törzsköcs magyar költőnek, nagyobbra értékelhetjük Kersék Jánost, a magyar nép barátját, mint a „Vörös malom”, és egyéb ily fajta „klasszikus” színmű babérkoszorús szerzőit.

Amit pedig a gondolkodó felnőtt számára írt, az minden tiszta lelkű, az élet folyamában megállapodott ítélletre szert tett embernek mindenkor kedves olvasmányá lesz, mely nemesebb irányba tereli képzeletét.

Cajus.

„Ezüsttükros kávéházba . . .”

Tudott dolog, hogy mintegy 28—30 év előtt még aféle kuruc-labanc világ volt Magyarországon. A fehértollasok és pirostollasok háboruja a követválasztásokon dőlt el, gyakran bizony véres is volt ez a háború. Az iskolás gyerekeknek nem kellett a fehér toll, mi mindnyájan piros tollat tűztünk követválasztáskor a kalapunk mellé, mert odahaza negyedóránként duruzsolták a fülünkbe, hogy a fehértollasok: labancok, németek, akik eladták a szegény hazát . . .

Ebben a korban esténként a Szent Orbán hegyről tárogató bánatos hangját sodorta a város felé az esti szellő. Minden áldott este főibugott a tárogató hangja és a csendes alkonyatban sirva szállt az orbánhegyi öreg diófák lombjai között le a garami síkra és a hajlokok előtt üldögélve, fejüket tenyerükbe hajtva hallgatták a magyar bánat hangulatát legbensőségesebben kifejező hangszerszámot a lévai polgárok.

Ebben az időben ismertem meg Kersék Jánost. Ő volt az orbánhegyi tárogató, a későbbi „örög hegedős.”

Amidőn fejtött a hódvilág, az orbánhegyi tárogatós berakta tokjába a hangszert és vissza jött a várba Kint a szabad természetben az ősdalok lelke körüllegte, a bánatos hangu kurucnóták, melyeket a szőlőben elfújt a tárogató, a szívét simogatták körül és ő odahaza tollat fogott és írta-írta a panaszos verset: „Büszke magyar, rabigába törték kemény vállad. és megugat nagy kevélyen sok idegen állat. Hol van híres szabadságod, nyalka kuruc népem? Rád vágnak az ostorszíjjal s kezet csókoloz szépen . . .”

És lassan a Kersék verseket kezdték szavalni a hazafias ünnepélyeken . . .

Közben én is nőtem az idővel, majd kezdtem próbálgatni a tollamat, később aztán megalakították a Felvidéki Magyar Írók és Ujságírók Szövetségét. Az alakuló gyűlés Iglón volt. A választmányba beválasztottuk Léva képviselőhöz Kersék Jánost.

A többit azután tőle tudom. Az orbánhegyi szőlőben szépséges dáiái között, melyeket olyan nagyon szeretett, beszélgettünk. A kancsó csupán az én kedvemért volt az asztalon, mert ő már csak szántóival koccintott orvosi rendelésre.

A felvidéki újságíró szövetség választmányi ülését Budapesten az Otthon írók és hírlapírók körében tartotta. Gyűlés után a társaság elment a Newyorkba. Ott volt az újságírók atyamestere: Rákosi Jenő is, aki az iglói alakuló gyűlésen nem vehetett részt betegsége miatt, hanem egy hosszú, hosszú levelet írt akkor a felvidéki „kollégákhoz.” (Istenem milyen büszkék is voltunk erre a levélre!)

Ebben a kávéházban született meg Kersék legnépszerűbb dala: Az ezüsttükros kávéházba . . . című.

Kersék János szerint Rákosi Jenő beszélgetés közben arról panaszkodott, hogy nem irnak dalokat a költők. Kersék erre átült egy másik asztalhoz és rövid idő múlva átnyújtja Rákosi Jenőnek az Ezüsttükros kávéházba . . . szövegét, amit ott helyben írt meg. A nóta Rákosi tetszését is megnyerte. (Amire mindig büszkén emlékezett) Kárpát megzenésítette és rövid idő múlva az egész országban szelében-hosszában dalolták, cigányok muzsikáltak a nagyhamar népszerűvé lett bánatos dalt Sokszor az idegen cigány, aki a lévai vigadó kávéházban játszotta ezt a nótát, nem is sejtette, hogy annak a csendes mozgásu, nehézkes öreg urnak, aki a dominó köveket olyan nagy figyelemmel rakosgatja egymásmellé a banda közepében, sokkal több köze van ahhoz a nótához, mint neki, aki muzsikálja. De hát senki sem próféta a saját hazájában, — mondja a közmondás, számosan a lévaiak közül talán még ma sem tudják, hogy amidőn a nóta hallatára régi emlékek raja suhan keresztül a szívükön, hogy ezeket az emlékeket Kersék János bogozgatja a szívükben Kersék János, az „örög hegedős”, aki immár ötödik napja alszik a lévai temető hideg földjében, amelynek göröngyeit ennek a nótának hangjai mellett borították koporsójára . . .

Koperniczky Kornél.

A MESTER.

Elment. Orcáját istenfény borítja,
Mögötte gyászos árnyék fátyla leng.
Emelt homlokkal megy a büszke szittyja,
Az ég kapuját bátoran kinyitja,
Siron' — repesve nézzük idelent . . .

A tárt kapun csodáknak fénye lobban,
Örök dicsőség orgonája bűg.
Istenkézrakta égi csarnokokban
A himnuszorkán tombol egyre jobban,
Bús angyal könnytől párnázott az út . . .

Ő megy nem nézve jobbra-balra . . .
Száll mint a nyíl, mit biztos kéz kilőtt,
Szívükből köszöntök, hangját meg se hallva,
Az Urra néz. Mindnyájunk Atyja
Kitárt karokkal hívón várja Őt.

Fényteste mellett szótlan angyaloknak
Sok százezerje busan lépeget.
— Az égi úton rőt fátylak lobognak —
Kart-karba öltve cserfalombot vonnak
A banduklónak lábnyoma felett.

Rövídke perc és célhoz ér a Vándor
Tenger s Folyam szent ölelésbe forr.
Tárt keble csöppnyi titkot sem palástol
S ki nem kért semmit senki mástól
Kérvő sző torkán pompán zakatol . . .

A büszke tölgy meghajlik . . . Nád a szélben . . .
„Maradtam volna . . . Hivtál . . . Itt vagyok . . .
Ki szent titkodból sok csodát meséltem,
Ne rám nézz . . . Lásd a messzeségben . . .
A fajtám . . . Vérem . . . Várnak . . . Magyarok . . .”

Szabó S. Zsigmond.

Néhány vonás dr. Kersék János egyházi téren való tevékenységéről.

Dr. Kersék János váratlan elhunyt nemcsak a magyar közélet terén jelent nagy, szinte pótolhatatlan veszteséget, hanem az egyetemes református egyház életében is Ő az egyházi élet terén is — kezdve a presbiteriségtől — részese volt mindama megtiszteltető állásokban, amelyekre Istentől nyert kiváló talentumai folytán méltó is volt. Mint Istennek hű szolgálója, a kapott talentumokat nem ásta el, hanem gyümölcsöztette nem a maga, hanem a köz javára! Ahogy szerette családját úgy szerette egyházát is, amellett, hogy szerette a saját egyházát, tisztelettel és szeretettel viseltetett más egyházak iránt is. Hogy ez igaz, élő tanubizonyosság volt a temetése Az a szeretet, amelyet életében másoknak juttatott, ravatalánál sokszorosan hűtött vissza rá Mintha csak Deák Ferenc bölcs mondása lebegett volna állandóan szeme előtt: „A hitért nem szabad meggyilkolni a szeretetét!” „Igehirdető” poéta volt! A szépet, a nemeset, a jót, az igazat, az Isten és ember szeretetet igyekezett beleplántálni az emberi szívekbe. Egy nagy magvető volt! Vetett a lélek és a lelkek számára, Isten országba megvalósulására. Hirdetésének eszköze nem az élő szó volt, hanem az írott betű. *Versorai képeztek azokat a „létra” fokokat, amelyekkel a gyarló, földi embert a földről egy magasabb tisztbő világba Isten világába igyekezett vezetni, emelni* Letudott ereszkedni a kis gyermekekhez velük tudott játszani, játék közben tanította őket Isten felélmére. egymás szeretetére, megdudta érteni a fiatalok lelkét, szavaival megtudta ragadni azokat lelkét. Ezt a kiváló „Igehirdető” poétát ismerte fel benne a református egyház, egyházmegye, egyházkerület, egyetemes-konvent, amikor mindezen téren igyekezett őt munkatársul megnyerni s végül mindezek betöltéseképen, amidőn 1925. év szeptember 8-án Losoncon tartott konventi gyűlésen a református irodalmi társaság első elnökének megválasztották. Mint a lévai református egyház tagját s annak presbiterét, az egyházközség az 1904 ik évben az egyház főgondnokává választotta meg, amely tisztséget 23 évben keresztül hűségesen és lelkiismeretesen töltött be. A barsi reform. egyházmegyének több mint egy évtizeden át egyházmegyei tanácsbírója volt 1923 ik évben az egyházmegyei általános tisztújítás alkalmával az egyházmegye egyházközségeinek

presbiteriumai méltányolva kifejtett, nemes munkásságát egyházmegyei gondnokká választották. Ugyanezen év november hó 27 én Léván tartott egyházmegyei közgyűlésen, amidőn a gondnoki székét elfoglalta, a következőket mondotta: „Nincs új programom, csak követni fogom nagyszerű elődeimnek ragyogó példáját. Hiszen ezek programja sem volt új, mert az egyházi életben a vezetőik más programot nem ismernek, mint azt, mely a szentírásban, a bibliában van lefektetve. Minden társadalmi és etikai eszme, mely ezzel ellentétbe kerül, önmagában hordja bukasának csíráit. Lathattuk a közelmúltban is, hogy világrengető nagy ideák felbuktak a biblia egyetlen sorában s hogy a legnagyobb bölcsészek megakadtak a Megváltó egyetlen szaván. Köteleseggemnek ismerem a régi nyomon haladni annál is inkább, mert a szlovenszkoói magyar ref. egyház átültetett virág, mely az anyatestéről leszakítva új gyökereket kénytelen verni, hogy új életet kezdhesen.” S amit itt elmondott, hűségesen és lelkiismeretesen követte is életében. 1921 ik évben az egyházkerület presbiteriumai az egyházkerület megalkulásakor egyházkerületi jegyzővé s ugyancsak 1921-ben zsinati képviselővé választották meg.

Munkálkodott tehát az egyházi életnek is minden terén Dr. Kersék János! Munkálkodott? Nem! Hanem munkálkodik! Szelleme, lelke közöttünk él! Távozása után nagy űr maradt s a nagy űrben egy időre templomcsend, de a „Tempomcsend“ből s többi műveiből lelke, szelleme hozzánk beszél!

Akik e földi lét „Kálvárián“ján az utóbbi napokban őt láttuk, amint őrlött a lelke, jó kedvű volt; most már tudjuk, most már értjük öröme okát! Mint az atyai hazától távol levő jó gyermek, örömmel készül hazra, már akkor Ő is készült hittel, nyugodtan hazra, az Atyai hajlékba!

„Az igaznak emléke legyen áldott.“

Pap József.

Kersék János emlékezetének.

Lélekvirágok hű kertésze, te!
Két gyere villámként sujtott végzete,
Ki őt helyünkön hunyta le szemed,
Búvá közszóltóm fényes szellemed!

Porrá itt omlott erős természeted,
— Eg tudja, úgy miért történetted —
Nemes munkádba sem fogtál bele
S már ránk borult a bú zord éjjele.

De főnn marad s majd él dicőse neved,
S könyünk te érted gyakran megered,
Mert szívünkhez szól mindenik dalod,
S lelkünk szeretve rajtuk andalog.

Pihenj hát lenn, hol alszik jó anyád,
S lelvén ott főnn egy boldogabb hazát,
Tekints gyakorta Etekádra le,
Hiz ő volt szívvel legrágóbb fele.

S a két fiút se szűnj meg áldani,
(Bétrabb az ifjabb, ceendősebb Jani) —
Hadd támogassák édes anyjokat,
Ki boldog csak volt a szenved most sokat.

Engem pedig, ki ott laktam veled,
Hol szunynyadéz bár, nagyegőmed emeled,
Vigasztal meg édes lányommal egyben:
Dalt zengek, míg végsőhajom ellebben.

(Komárom)

TÓTH ISTVÁN.

Az ifjúság gyásza.

Még fülemben cseng, amit egyszer a Nőgyeleti bál próbáján mondtál a megboldogult, amikor már-már kedveszetlen kátyuba került az előadás szekere: „Lennék én csak a maguk korában!“ Feiragygott a szemé, tűz lövelt belőle: a lelkesedése tüze, amely decára korának izzó zsaratóknaként égett lelkében és mi lesütött szemmel, szégyenkezően állottunk, mert éreztük, hogy bizony még így is túl tesz rajtunk lelkesedés dolgában.

Most kialudt a tűz, eloltotta egy váratlan vihar és mi is bágyadt, könnybe boruló szemmel gondolunk arra, akinek oly sok kedves darabját elevenítettük meg a szinpad-jainkon A „Szirmaiák—Csitri—Csodesip—Dal a szerelemről“—stb.—stb.—és a sok sok Kersék vers, prólog ifjú és idősebb előadói

megrendült lélekkel magukba mélyedten vették a hirt, hogy a porlasztó föld döngött annak a koporsóján, akinek a lelke keresztül megszemélyesített alakok annyi dörgő tapsot kaptak.

Ma a tepara csattanó kezek könnyes arcokat takarnak, vagy imára kulcsolódnak; a vig és komoly alakokat alakítók egyaránt kiestek szerepükből, mert úrrá lett rajtuk a megrendült szív és lélek alakító ereje, amelyet nem bír legyőzni semmiféle művészi tehetség.

Gyászol az ifjúság a Kárpátok és az Adria között, amerre csak magyar lakik.

Fel-fel sir egy egy uőta is a cigány hegedűjén, hogy zenés hanggal markoljon a lélekbe Kersék János dala.

„Ezisttűkörös kávéházban...“ oly sokan űnek most elmélázva, ahiknek bánatukban fülükbe zokogott a cigány hegedűje: „Panaszkodnék, de nincs kinak, bánatomat nem érti meg senki sem...“

Most mindegyikünk érti a barátot, mert elment, aki bánatot csak előzni tudott. Körben csak vig ember lehetett. Lelkesedése lelkesített; idealizmusa rajongóvá tett.

A test felett dűbörgött a föld, de a magasból magunkon érezzük a lélek tekintetét. Porrá válhat a testanyag, a lélek szelleme élni fog Nem látjuk az örökös mosolygást, de szívünkben, lelkünkben megmaradt egy kitűrhethetetlen kép, fűlünkben mindig cseng az ösztönzés.

Gyászol a magyar ifjúság, mert egyik vezére halt el Kűdött egy virágzóan lombos fa, amelynek árnyékába oly sokan húzódtunk üdítő felfrissítésre; de nem nyom nélkül. Megtanultunk hinni. A lelkesedés zsaratóka megperzselt a mi szívünket is és bár révedező tekintetek merednek egy sirhalomra, lelki szemeknél előtt ott lebeg Kersék János szelleme, a „Vén hegedős“é, akinek emléke hitet és lelkesedést önt a magyar ifjúság szívébe. (Bd)

Temetés.

Fekete lobogódszt öltött Léva. A színház ormán lengő zászló a magyar kultúra és a magyar irodalom nagy veszteségét, mélységes gyászt hirdetett. Az öreg hegedős forró szívére már ráborult az anyaföld hűsége, azé az anyaföldé, melynek mélységes szeretetét olyan szivro szálló szavakkal hirdette költeményeiben mindig s amelyhez oly erős szeretettel ragaszkodott minden idegszálával, érző szívének minden dobbanásával. Ez a nemes szív többé már nem hevül és nem hevít Kersék János elment közöttünk s többé már vissza sem tér, de élete műveiben szelleme itt maradt közöttünk.

Hirtelen távozása csak nekünk volt döbbenetes, meglepő, de az ő számára már a várakozás teljesedése. Pár nap előtt irt legutolsó költeményében pedig már a temetőben jár és a halottakkal beszélget. Bizonyára még ő sem sejtette, hogy nem telik bele egy rövid hét és ő valóban ott fog lakni a halottak csendes birtalanában. Hogy a magyar kultúrát ért veszteség milyen érzékeny, mutatja a részvétnek impozáns megnyilatkozása. Szlovenszkoiból Magyarországból érkeznek a részvétlávratok, irodalmi testületektől, társadalmi egyesületektől, a magyar közélet vezetőitől.

Kersék János holttestét kedden délután szállították Komáromból Lévára. A koporsót hatalmas néptömeg kísérte be a református templomba, az összes lévai harangok zűgása közepette. A költő holttestét a református templomban ravatalozták fel. A templomot gyászdrapériák borították, a koporsót pedig a virágok özőne takarta s állandóan a kíváncsiak serege tolongott körülötte. A pozsonyi Toldy Kör, a lévai járás, Léva város, a kereszténykiszállista párt és a különböző társadalmi egyesületek, stb hatalmas koszorú takarták a költő fekete erkoporsóját. Keddről szerdára virradó éjszaka pedig a református egyház presbiteriuma s a lévai magyar ifjak őrizték a költő utolsó álmát, melyet még a föld színe fölött töltött.

Szerdán délután három óra tájban ezrekre menő néptömeg gyűlekezett a refor-

mátus templom előtti téren. A hatóságok, testületek, a garamvölgyi magyarság és a vidéki egyházközségek küldöttségei a templomban helyezkedtek el, de az óriási néptömeg természetesen kint várta a templomi gyászszertartás befejezését.

A költő koporsója körül városi hajduk díszöltözetben és rendőrök kivont karddal álltak díszőrséget.

Három óra után vonult be a templomba Balogh Elemér dr. dunáninzei ref. püspök, a barsi egyházmegyei lelkészi karának élén, majd az egyházmegye világi tisztikara következett.

Főlhugott az orgona s felhangzott a gyűlekezet ajkán a régi zsoltár. Te benned biztunk elejétől fogva... dallama. Majd a Lévai Dalárda férfikara Heckmann István karnagy vezetése mellett adta elő a „Miert oly borús...“ kezdetű gyászdalt, melynek elhangzása után a püspök emlékedett szólásra. Pal apostoltól vette a textust: Aki a lélekkel vetett, a lélekből arat örök életet. Majd méltatja Kersék költészetét, melyen mindenkinek épül, nemesül és felomlókedik a lelke. A költő igazi megítélése — folytatta a püspök — nem itt, a személyes ismeretség és barátság körében fog történni, hanem a messi vidéken, ahol s. omorú magyarok olvassák, mindenütt, ahová a gyász hullámai elernek, adják meg a költő igazi felemelését.

Sírástól elcsúszó hangon mondott végzetű gyönyörű imádságot.

A Lévai Dalárda éneke után a barsi református egyházmegye nevében Patay Karoly esperes bucsuztatta el az elhunytat. Megindító beszede után Klain Ödön városbíróhelyettes a városi tanács nevében szűjtött és példának állította oda közéleti működését.

Gyűlekezeti ének közben kivitték a koporsót a templomból és a végelethatatlan gyászmenet megindult a temető felé. A népsorulat állt az utcákon, az égő villamos lámpák gyászfátyollal voltak burkolva. A halottaskocsi előtt egy ősi lévai viseletbe öltözött ifjú fekete párnán a költő ezüst babérszorosuját vitte, melyet negyven éves írói jubileuma alkalmával kapott Léva magyarságtól. Menet közben a barsi egyházmegye tanítóinak énekkara adott elő gyászdalokat.

A temetőben még Antal Gyula, lévai lelkész bucsuztatta az elhunytat, mint a közélet lelkes harcosát s minden nemes ügy istápolóját és mondott felemelő imádságot.

Az ügyvédszövetség és a bírói kar nevében Vicsék Ferencz dr. lévai ügyvéd mondott bucsuzavakat. A Lévai Dalárda adta elő még a „Csendes ölében a sirnak aludj békésen“ kezdetű gyászdalt. Majd az egyesült cigányzenekarok bánatos Kersék dalt játszottak, melynek megindító hangjai mellett eszatták le a koporsót a földre.

Eltemettek egy költőt s a magyar irodalom egy drága szinzel; napsugárral és magyar bánat hangjával átszőtt szinzel lett szégyényebb. Az öreg hegedős finomművű hangszerének hurjait elpattantak, de zengő hangjuk, mely egy fájdalomba merült nép dermedt szívét melongatja, nem nűmült el, itt maradt közöttünk és tovább rezeg bennünk.

Az elhunyt költő végtisztessége méltó volt a garamvölgyi magyarsághoz, mely az elhunytat ölében is nagy szeretettel vette körül. Az üzleteket a temetés tartama alatt bezárták és a temetés, mely délután 3 órakor kezdődött, csak a sötétség beálltával ért véget.

Különfélék.

— A Kersék-család költős gyásza.

A Kersék János tragikus halálának a családra nehezűdő súlyát nagyban növelte még az is, hogy míg Kersék Jánosé a Komáromban a halállal vívódo ferje beteggyázhöz siettet, azáltal ideháza betegün felvő édesanyja ki-szenvedett. Fájdalmas, hogy leánya nem lehetett ott a halottas ágynál, mikor a nagy kort ért matróna utolsó sóhajtását adta ki és nem foghatta le fáradt szemét. A halálesetről a gyászoló család a következő gyászjelentést adta ki: Dr. Kersék Jánosé szűl. Agárdy Etel és Agárdy Zsigmond ugy a ma-

guk, mint családjaik, valamint az összes rokonság nevében megtörtént tudatják, hogy szereit edesanyjuk, illetve nagyanyjuk sz. öz. Agárdy Zsigmondné szül. Hlavács Marie f. hó 5 én délután 5 órakor hosszas szenvedés után elhunyt 76 évében az Urban elhunyt. A drága halott hűlt teteme f. hó 7 én délután 3 órakor a róm. kath. sírkertben fog örök nyugalomra helyeztetni. A megboldogult lelki fűvéért az engesztelő szentmise aidozat a plebánia templomban f. hó 8 án reggel 11 órakor fog a Mindenhatónak bemutatni. Léva, 1927. február hó 6 án. Adás és béke lengjen hamvai felett! Dr. Kersék János veje, Agárdy Zsigmondné szül. Janovits Maria, volt Agárdy Sándorné újból férjezet: Hoffmann Istvánné szül. Safar Erzsébet menyey. Ifj. dr. Kersék János, Kersék László, Agárdy László, Agárdy György unokai.

— **Diszközgyűlés.** A „Tüdővész ellen védekező lévai egyesület, mint a Masaryk-liga helyi fiókja” ma, vasárnap délután 4 órakor tartja Léva-n a tüdőbeteg gondozó intézetben (Bathy László tér 2. szám) rendezés évi közgyűlést, amelyre tagjait ezúton is tisztelettel meghívja. A napirendben a tüdőbeteg gondozó intézet 1926. évi működéséről szóló jelentés, továbbá az intézet 15 évi működéséről való beszámoló, számvizsgáló és leltári bizottsági jelentés szerepel. Tekintettel a közgyűlés jubileári jelegére, valamint arra is, hogy az egyesület aidozatok tagjainak csak évenként egyszer tud kimerítő jelentést adni arról, miként safarkodik a jötekonyság fillérjeivel, az egyesület vezetősége ezúton is kéri a t. tagokat, hogy a közgyűlésen minél nagyobb számmal megjelenjen sziveskedjenek.

— **A közigazgatási bal** a mult két szombatján zajlott le a teljes siker jegyében a Vigadóban. A vörös hereszt egyesület humanus akciója, melyet az ingyen könyhat támogatja, megértésre talált a közönség körében. A táncmulatságot egy kedves szlovák vigjáték vezette be mely nagy tetszést keltett. A főszerepekben Buchanec és Gyurcsák urak, Novak K. A. és Zippné asszony tünnek ki. De az estnek volt még egy nagy zenei szenzációja is, Ruda Fir usného, egy 13 éves brünni diák, egy valóságos zenei zseni, aki mint zongora virtus teljesen elkápráztatta a közönséget kiváló tehetségével. Ez az árva fiú a legnagyobbszőrű művészi jövőnek néz elébe. Deára fiatalokának, mar kiforrott tehnikával rendelkezik, de főként kariációs tehetsége kelt csodálatot. Soha nem játszott előtte ismeretlen zenei darabokat adtak fel számára — magyar darabokat is, — melyeket a legszocialisabb kariációkban tolmácsolt, rögtönözve. Fenyves sikere volt.

— **Theológiai előadó.** Pap József hontvársányi ref. lelkész a lesonci ref. theológiai az uszovetési szakból február 14-től megkezdte előadásait.

— **HALÁSZ VENDEL.** dr. f. hó 9-én este 9 órakor meghalt Halász Vendel dr. pápai kamarás, nagyszombati kanonok, szeminariumi rektor, teológiai tanár. Halász Vendel dr. 1884. október 20-án született Nyitraudáson, teológiai tanulmányait Romában végezte, 1910-ben szentieitek pappá. 1911-től 1914-éig Léva-n kaplan volt. 1914-ben Nagyszombatba került mint középiskolai hittanár és az érseki konviktus prefektusa 1916-ban a nagyszombati érseki helynök irodaigazgatója lett a nagy műveltségű és képzettségű, kiváló jogász fiatal pap. Ebbeli minőségében a mult év tavaszán megartotta őt Jantusch Pál dr. felszentelt püspök, az 1922-ben kinevezett apostoli adminisztrátor is. A mult év nyarán, amikor az apostoli adminisztrátor a chic góli eucharisztikus kongresszuson időzött, ő volt általános helynök. Halász Vendel dr. az 1918-ban bekövetkezett átalakulás után is pap maradt a szó legjobb értelmében: mint helynök, majd adminisztrátori irodaigazgató mindig újat állotta annak, hogy a katolikus egyházat partpolitikai celokra használják fel.

— **Esskúdtzéki kinevezések** A komáromi törvényeszk elnöke az 1928. évi esskúdtzéki cikusra Hlóska Samu, Hrdina József és Ujlaki Ottó lévai lakosokat nevezte ki.

— **Halálórás.** Mély családi gyász borult Jaszenák Gyula lévai postagazgató és városbíró családjára. Neje, született Veszely Aranka nősszu és súlyos betegsége után f. hó 8-án életének 46 évében elhunyt. A megboldogult csupán családának élő, házias jó aya volt, kinek betegsége s halála valóban megrendítően hatott a boidog kis családra. Temetését csütörtökön délután ment végbe kiterjedt részvét mellett a katolikus temetőben.

— **Nyugdíjazás.** A Skólský Referát Horn Lipót a szelizi izr. elemi népiskola tanítóját 1927. február 1-ével nyugdíjazta. Nevezett tanító 47 évet töltött a tanítói pályán. Működése sikeres volt. Amint hírlík hítközsége munkálkodásának elismeréséül jutbíráni fogja az ősz tanító, hogy megérdemelt nyugalmát örömmel és egészséggegel élvezze.

— **Egy neves barsi gazda halála.** Levatic László volt nagykálmai földbírtkos e hó 4 én Budapesten 66 éves korában elhunyt. A megboldogult jeles gazda volt a éveken keresztül titkára a Barsvármegyei Gazdasági Egyesületnek, melynek később igazgatója lett. Ezen minőségében Bars megye agrikulatúrájának fejlesztése érdekében sokat tett Bars megye kiszáradnak mai fejlettebb mezőgazdasága és a vidékünkön szépen kifajodóított állattenyésztés érdekében az ő buzó faradozásának is köszönhető.

— **A Lévai Iparos Olvasókör közgyűlése.** Január hó 28-án tartotta meg a lévai iparos olvasókör évi rendezés közgyűlést a tagok élénk érdeklődése mellett Frasch József előlki megnyitójára után beszámolt az elmúlt 1926. évbni tevékenységekről, változván a kör erkölcsi és anyagi állapotát, majd előterjesztette az 1927. évi költségelőirányzatot, melyet a közgyűlés egyhangulag elfogadott és a tisztviselőknak a felmentvényt megadta. Ezután a minden évben újból választandó választmányt egy kändaló bizottság javaslatára a következőkben hozta javaslatba: Guba János, Guttmann János, Korpás István, Stugel Béla, Mihályka Géza, Prachár István, Kovács István, Lutovszky Károly, Koprdá István, Kovács Ödön, Szalay Vilmos Boros Gyula, Maczák István, Strba János, Eischer József, Madarász Jónás. Számvizsgálók: Dr. Kersék János, Ferenczy János, Uhrik Gyula, melyet a közgyűlés elfogadott. Az iparos olvasókör ez évi közgyűlésén sok szép indítvány hangzott el arra vonatkozóan, miképen volna lehetséges mielőbb egy saját hajléknak a mielőbbi megszerzése. Az előlk a közgyűlést értesítette, hogy a ház megvetelére kamatmentes adóleveleket bocsájt ki a vezetőség a vételösszeg beszerzésére, mely máz különben is annyira előrehaladt, hogy a közgyűlés örömmel értesült annak jelenlegi állásáról s tudomásul vette az előlkégnak és a választmányynak eddigi munkálkodását s felkérve őket, hogy ezen igazán fontos kérdés állandóan napirenden tartsa ennek a megoldásáig. Több apróbb ügy elintézése után a közgyűlés véget ért.

— **Az íjől akar művelni** február hó 27-én, farsang utolsó vasárnapján, az jőjjön el a Lévai Iparos Olvasókör szindarabbal egybekötött zártkörű táncestélyére. Aki azon estélyen részt fog venni, az csak a jötekonyságot elősegíti, mivel a maradvány a kör széküzének megvetelére fordítatik. Szinre kerül: „A Páulika” című vigjáték 3 felvonásosan.

— **Tanügyi hírek.** A közigazgatási reformmal kapcsolatban pérgai hírek szerint Szlovenszkó tanügyi igazgatását és szervezetét is átformálják osztrák tanügyi mintára. A tanügyi igazgatást az orsz illetve járási főnök vezetése alatt az iskolatanács fogja vezetni és intézni.

— **Áthelyezés.** A bratislavai pósta és táv igazgatóság dr. Fűrhné Léva-y Ilona póstakezelőnőt Zselizre és Rákóczy Karolyné Zselizről hasonló minőségben Léva-ra helyezte át.

— **Gyászbr.** Öz. dombóvári Dombay Ferencné, szül. Kerskeméthy Maria e hó 6 án Nagyszallóban elhunyt. A megboldogult matrona 84 évet élt, melyből 27 évet gyzásos övezegységben töltött Hllostestét Barsrendre szállították, ahol a kath. temetőben helyezték örök nyugalomra. Halála a nagyszallói Guttmann családot, valamint Csibýket borította gyászba.

— **Torna egyet bálja.** Óriási érdeklődés jegyében foynak az előkészületek a Tornász Bálra. Okulva az eddigi tapasztalatokon Jónás Jóska nagyszerű zenekarával fogja a divatos tánczenét szolgáltatni. Meghívók a legközelebbi napokban mennek széljei és távedések elkortülcs érdekében kérjük a z. é közönséget akik meghívóra igényt tartanak azt a Weisz Simon divatcégnél *Widder unal előjegyésbe leadhaják.* Léván még keves szindarab került szinre oly nagyszerű szereposztásban, amely mindeu tekintetben méltó, lesz a szerző nagy nevéhez. A „Csirkéfogó” 4 felvonásban. Pezsgős sátor, Jazz band, versenyek fogják a műsort egész este folya máu még kiegészíteni 100 tagu rendezőség fog gondoskodni arról hogy mindenki a lehető legjobb hangulatban töltse el a Lévai Torna Egylet első bálját.

— **Keresztényszocialista párt értekezlete Léva-n.** A keresztényszocialista párt lévai körzete a vidéki szervezetek bevonásával folyó hó 20-án (vasárnap) délután 3 órai kezdettel nagyszabásu pártértekezletet tart Léva-n a városi vígadó nagyeremben. A pártértekezleten résztvesznek dr. Franciscy Lajos szenátor és Fedor Miklós nemzetgyűlési képviselő, akik nagy jelentőségű beszédet mondanak a mai mozgalmas politikai helyzetről és egyéb a magyarságot érdeklő gazdasági és kulturális kérdésekről.

— **Gyászbr.** Györgyi Lajos iparos társunkat nagy csapás érte, hogy egyetlen testvérét illetve nővérét Battonyán (Magyarország) január hó 30-án temették el.

— **GFAUSZ LAJOS.** A kárelhetetlenül kegyetlen háial sújtó keze nem nézi a kort, élt-e már eleget, akit elér; nem néz családot, amely öröm repesőn lésze-várta, hogy támasza legyen a keserves gonddal nevelt gyermekében. Elragadt most is egy ifjút élete hajnalán. 21 éves volt csak *Grausz* Lajos telve reménységgel, viruló élet kedvvel. A messze Prágában tanult a technikai egyetemen, hogy majdan onnan kikerülve meghalálhassa szüleinek feltő gondoskodását és büszkesége legyen a Mángorló-utcai magyar szabó polgártársunknak. Elvitte a spanyol járvány és gyzásba borult szülei és testvérei csak az idegenből hazza hozott gyzáskoporsóra borulva önthetik ki szívük minden bánatát. Tavaly végezte az utolsó magyar osztályban a gimnáziumi tanulmányait és szomorodott osztálytársai, barátai most megindult szívvel kisérki első halottjukat utolsó útjára ma délután fél 4 órakor.

— **A lévai ref. ifjúsági egyesület** nagyhatalással előardott népszínművét Abonyi Lajos négyfelvonását a *Betyár kendőjét* ma este 7 órai kezdettel megismáti a reformatus egyház tanácstermében. Bejáptí díj nincs, csupán a műser váltása kötelező.

— **A Törekvő Boyok** asztaltársasága f. hó 20-án tartja az első színelőadását egybekötött táncestélyét. Szinre kerül Vidor Pál 3 felvonásos énekes népszínműve a *Vörös Sapka.* A tisztá jövedelem részben a Lévai Árvaház. Tüdőbeteg intézet és a Boy pénztrá javára. A darab rendezését *Kovács* István vezeti. A szereplők az iparos ifjúság soraiából kerülnek ki, akik már sokszor adták tanujélet tudáknak. A próbak nagy szorgalommal foynak.

— **Ifj kultur mozgó** A leveici közm. egyesület mozi osztálya tudomására adja az összes isvok igazgatóságának, hogy a ragalyos betegsége miatt beszüntetett mozi előadások újra megkezdődnek. Ilyen előadás f. hó 18-án (pénteken) lesz 2—4 ig, 4—6-ig és 6—8 ig. Szűlőket is örömmel látjuk Mú-sora gazdag lesz.

— **Rendőrbál.** A lévai farsangból jut egy éjszaka a városi rendőrknek is. A rendőrbál f. hó 19-én lesz dr. Zostýk András, *Klain* Ödön és *Koralevszky* Rezső védnök-sége alatt. A zártkörű táncmulatságot a lévai műkedvelő ifjúság színelőadása vezeti be. Rákay László 3 felvonásos népszínműve, Az Árvalányhaj kerül előadásra. 18-án este lesz belőle a nyilvános főpróba. Az előadás szép sikerre számíthat.

— **Dr. Kersék János** temetésének felvetelei kaphatók Nyitra és Társa könyvkereskedésében.

— **Színlelőadás Nagysallón.** Rég ismert, de már majdnem elfelejtett táj... Az ablakokban muskátli virág, s a levegőben a gyimesi vadvirág illata... Gyimes Felső-Lókon vagyunk... Nem látunk a színen kastélyt, kuriát, csak egy falusi utcát apró házaival, kis templomával, — és mégis — a régi idők levendulával telített levegőjére emlékeztet... Szép volt. Milyen szép! A szereplők játékaról véleményem mondani — ma még — korai volna egyenként, de annyit meg kell jegyezni általánosságban, hogy minden szereplő a tőle lehető legjobbba jó kedvvel, ambícióval nyújtotta s ez — egyelőre — elég. Reméljük azonban, hogy elő az idő, amikor majd — sorozatos színlelőadások után — a szereplők játékaról külön-külön is kritikát mondhatunk. A darab rendezője, a szereplők tanítója: *Kurcsinka Vilmos* fokozott méltánylát, tiszteletet, becsületet érdemel; úgy a darab rendezése, mint betanítása nagy szakértelemre vall. — Szép és nemes gondolkodás a nagysallói iparos és gazdakör agilis vezetőségétől, hogy ezen az uton — egyesítve a szepet a jóval — az iparos és földmives polgár között szükséges harmóniát fejleszti és apoja s tagjait a magasabb kultura iránt fogékonyra teszi Nagy elismerés érte! (N Gy)

— **A Lévai Ciszmadia Ipartársulat** a minden évben szokásos s nagy sikertelment öröndő kedélyes táncmulatságát az idén február hó 28-án (arsang hétfőn) fogja megtartani, melyre az előkészületek serényen folynak. A meghívók e hét végével fognak kibocsáttatni.

— **„A bor” második előadása** a katolikus körben telt ház zajlott le, mely melegen tüntetett a kitűnő előadás szereplőinek pompás teljesítménye mellett. A kiváló szereplők sorából a mult számban fatális véletlen folytán kimaradt *Mátéffy Miklós* neve, aki pedig melegen ható humorával szintén egyik életető lelke volt az előadásnak.

— **A nagysallói műkedvelő garda** 1927. február hó 26-án, Fendt-féle nagyvendéglőben zártkörű álarcos jelmez bált rendez, amely iránt már is nagy érdeklődés nyilvánul. Főrendező: *Gremán Aladár*, *Seinger János*, *Fekete Lajos*, *Zsiák Géza*.

— **Mozsi. Ma vasárnap** február 13-án fél 6 és fél 9 órakor *Molnár Ferencnek* a „*Hattyu*” című 6 felvonásos színművét fogják bemutatni. A darab jelenleg Párisban óriási sikereket arat a színpadon a főszerepetek *A. Menjou* és *R. Cartez* alakítják. — **Kedden** február 15-én fél 9 órakor a moziban egy elsőrangú 6 felvonásos kalandor filmet mutatnak be, melynek címe „*Zigano*” vagy a *Monte diavolo* i kalandor a főszerepet *Harry Piel* játssa, mely már maga biztosítja a darab sikerét. — **Csütörtökön** február 17-én fél 9 órakor egy amerikai film kerül bemutatásra „*Stella*” avagy a menyasszonyi fátoly cím alatt ahol 6 felvonáson keresztül egy szomorú szerelmi dráma játszódik le. Főszerepben *Ronald Colman* és *Bella Bennett*.

— **Talált tárgy.** A közigazgatási bálon február 5-én a táncteremben egy arany női melltűt találtak, melyet igazolt tulajdonosa a kerületi hiv. 8 sz szobájában vehet át.

Dr. Liebermann Ernő volt belgyógyászati, gyermek és bőrklinikai orvos, Levice, *Hurban (Deák F.)* utca 15. Orvosi laboratórium; vegyi és mikroszkópiai vizsgálatok, cukoranalízisek.

Téves hír. Mivel sokan azon téves hír terjesztik hogy műtermemet *Ladányi utcai házamba* helyeztem át, tisztelettel tudatom hogy fényképeszeti műtermem úgy eddig mint ezután is *Posta utca 10 sz.* alatt van. *Ugy a felvételek mint a fényképnagyításokat* ott készítsem el. Nagyrabecsült megrendelőim szíves pártfogását továbbra is kérve ifj. *Laufer Béla fényképész.*

Dr. Neuer Hedvig orvosnő kozmetikai és röntgen intézete. *Levice, Posta u. 6.* Bőrápolás, szeplők, pattanások, szemölcsök, anyajegyek, szőrök stb. eltávolítása. *Massage, villany, quarz kezelés.* Röntgen diagnosztika (belső betegségek megállapítása) és terapia. (betegségek gyógyítása.)

Pod'akovanie.

Vzdávame srdečnú vďaku všetkým priateľom a známym, ktorí vyslovením súst-rasti nad predčasnou smrťou drahej manželky a matky, podali nám útechu v ťažkom žiali a ktorí sa jej pohrabu zúčastnili

Rodina Jasenáková.

Köszönet nyilvánítás.

Mindazon jóbarátnak és ismerősnek, kik felejthetetlen feleségem illetve anyánk elhunytá alkalmával mély fájdalomukat nyhitették és őt utolsó útjára elkísérni sziveskedtek, fogadják ez uton hálás köszönetünket.

Jasenák család

Köszönet nyilvánítás.

Mindazon rokonnak jóbarátnak és ismerősnek, kik szeretett fiainak halála alkalmából szíves részvétükkel fájdalomukat nyhitették s utolsó útjára elkísérni szivesek voltak, ez uton mondunk hálás köszönetet.

Leva, 1927. február 10.

Ruzsicska család.

Városi népkönyha bizottság.

1536/1926 sz

Köszönet nyilvánítás.

Freier Ármín és *Fia* vásáryai bérlők a város által fenntartott népkönyha részére 57 kg burgonyát, 7 kg babot, 5 kg lisztet, 1 kg vaját és 3 kg turót adományozott, — fogadja érte a munkanélküliek és sanyilódók nevében köszönetünket.

Levice, 1927. február 10.

Klajn Ödön,
h. városbíró.

S A K K.

Rovatvezető: **BODÓ SÁNDOR.**

„A Levicei Sakk Kör” háziversenyének állása a VI fordulót után.

„A”

I. Missik, Bodó 5 1/2. II. Blaškovič (1), Komarek 3 1/2 III. Pallas 3 (1). IV. Bázlik 2 1/2 V. Zbiňovský 2. VI. Dr. Bányai S. (3), Hrabal (2) 1. VII. Knapp 1 1/2.

„B”

I. Pabyška, Grósz, Simkó 5. II. Widder, Steiner 3. III. Krencsan 2 1/2. IV. Balogh 2 V. Rónai 1 1/2. VI. Braun 1. VII. Rác, Dr. Bányai Z 0

3. sz végállás — Játsoztották a „Levicei Sakk Kör” háziversenyén 1927. jan 17-én.

Vildágos: Sötét:

Knapp Pabyška.
K g 1, V a 8, B f 1, K h 7, V f 7, B b 7, F é 5. gy: c 3, d 4, B é 6. gy: b 5, f 5, g 2, h 2 = 8. g 4, h 5 = 8.

Hadállás a sötét 42-ik lépése után.
43) B f 1 x f 5 ! ! Tablaeu!

Gabonaárak:

	Levice, 1927. február hó 12-én
Buza	— 100 kgr. 230 — 232 kor.
Rozs	— — — 195 ”
Árpa	— — — 125 — 135 ”
Zab	— — — 150 ”
Kukorica uj	— — — 130 — 135 ”
Bab	— — — 90 ”
Lóheremag	— — — 1600 — 1700 ”

Deviza- és valutaárfolyamok

Bármegyei Népbank Levice, jelentése.

Devizák:	feb.	febr.
	5-én:	12-én:
Magyar kor. átutalás 1 Kő	2100 —	2100.—
Német-osztrák „ „	2095 —	2090.—
Lei „ „	5.29	5.18
Lengyel márka „ „	—	—

Valuták:		
1 angol font	Kő	164.40 164.40
1 amerikai dollár	„	83.40 83.30
100 svájci frank	„	650.— 651.—
100 francia frank	„	134.— 132.50
100 lira	„	145.— 147.—
100 német márka	„	796.— 798.—
100 dinár	„	59.— 59.20
100 lei	„	18.90 19.80

Az anyakönyvi hivatal bejegyzése

1927. február hó 6-tól, — február hó 13 ig.

Születés

Simegh Jenő Dobrova Ilona Róza leány
Magda Julia — Hengertner Béla Kissik Mária
Magda fiu Lajos Tibor.

Halálozás.

Özv. *Agárdy Zsigmondné Hlavács Mária* 74 éves — *Jasénak Gyuláné Veselý Aranka* 45 éves — *Ruzsicska János* 41 éves.

Léva város munkaközv. hivatalának közleményei:

Munkát keresnek:
18 földmunkas, 6 géplakatos, 4 asztalos, 3 cipész, 1 borbély, 12 kőműves, 1 acs, 3 szobafestő, 1 kereskedősegéd, 1 háziszolgá

Munkát kapnak:
1 szabótanonc 2 péktanonc, 2 cipésztanonc, 1 szolgálógeny vidékre

Hirdetmény.

A Lévai Hitelintézet r. t.-vel létesült fusió folytán a **Lévai Hitelintézet r. t. négy** darab 1926. évi szelvényvel ellátott részvényét a **Bármegyei Népbank egy** darab ugyancsak 1926. évi szelvényvel ellátott névre szóló részvényére cseréljük be.

Felkérjük ennél fogva a Lévai Hitelintézet t. c. részvényeseit, hogy részvényeiket a fenti csere céljából f. é. **február hó 10.-étől** kezdődően levicei főpénztárunknál a pénztári órák alatt átadni szivesek legyenek, hol azokat nyomban becsereéljük.

Tört részvényeket megfelelő áron becsereéljük.

Levice, 1927. január 31.

BÁRMEGYEI NÉPBANK részvénytársaság.

Értesítés.

Macek Károly verebélyi hentesnek Verebélyen a *Fried-féle* házban levő üzleti berendezését megvettem, ahol 1927. március elsejével saját nevem alatt fiókot létesítek.

Felhívom ezuton *Macek Károly* összes hitelezőit, hogy követeléseiket nálam **1927. február 25-ig bezárolag** írásban jelentsék be, — Később beérkezett bejelentéseket figyelembe nem veszek.

Nové-Zámky, 1927. febr. 13-án.

Udvaros Ferenc
Nové-Zámky.

Číslo 120—1927. Exek.

Licitáčný oznam.

Podpisáný vyslaný súdny exekútor týmto na známof dáva, že následkom výroku levicekého okresného súdu čísla E. 608—1926. k dobru exekventa *Adolf Kariga* zastupovaného pravotárom *Dr. Viktor Ravasz* oproti exekvovanému — následkom uchradz wacej exekucie, nariadenéj do výšky 820 Kc. 10 hal. požiadavky na kapitale a prísl., na movitosti obžalovanému zhabané a na 1800 Kc — hal. odhadnuté vyrokom levicekého okresného súdu čísla E. 608—1926 licitácia sa nariadila. Táto ai do výšky pohľadávky predostály alebo supersekvestrujúcích — nakonko by tito zákonného záložného práva boli obsiahli — na byte exekvovaného v Leviceiach s lehotou o 11 hodine dopol. dna 26. februára 1927. sa bude odbovovať keďže sudobné zhabané kredenc, wertheim kassa, a iné movitosti najviac sľubujúcemu pri platení hotovými, v páde potreby aj pod odhadnou cenou budú vypredané.

Vyzývajú sa všetci, ktorí z kúpnej ceny dražobných movitostí nároky majú na zaspokojenie pred pohľadávku u exekventa — nakonko by sa pre nich exekvovanie prv bolo stalo a to z exekúčnej zápisnice nevyšvítá — aby zhlásenie svojej prednosti do začiatku dražby u podpísaného exekúóra vybaví nezameškali.

Zákonná lehota sa odo dna po vyvesení oznamu na tabuli súdu počíta.
Levice, dna 2. febr. 1927.

ARTÚR TÓTH
súdný exekútor.

Levelei gyógykezelési alap járási testületétől

4—1927. o. L. szám.

Hirdetmény.

Közalkalmazottak gyógykezelési alapja levelei járási testületének kobebebe megtartandó általános választás kiírásáról.

Az 1926. évi július hó 16 an kelt 146 számú kormányrendelet alapján a közalkalmazottak gyógykezelési alap levelei testületének rendes és póttagjai választását 1927 évi március hó 15 napjára tűzöm ki.

Ezen gyógykezelési testület minden első fokú politikai hatóság székhelyén alakítandó meg és az elnökön kívül, ki a kerületi hivatal főnöke, vagy ennek helyettese, négy rendes választott tagból áll, akik a következők:

Az „A” csoportból, amelybe a törvény 1. § a 1. bek. d) pontja értelmében biztosítási kötelezettség alá tartozó tényleges és nyugállományban levő állami alkalmazottak, valamint az állami vállalatok és állam kezelésében levő közalepok ily alkalmazottai, nemkülönben a csendőrség ily tagjai és mindezek hátrahagyottai tartoznak,

2 tag.

A „B” csoportból, amelybe az idézett törvény 1 § a 1. bek. b) pontjában felsorolt tényleges és nyugállományban levő tanítók, valamint a törvény 1. § ának 2. bek. felsorolt tanítók és lelkészek tartoznak amennyiben a 221—1925 gy. számú törvényhez kibocsátott kormányrendelet értelmében a Gyógykezelési Alapnál vannak biztosítva és mindezen alkalmazottak hátrahagyottai, főtéve, hogy ha a törvény értelmében biztosítási kötelezettség alá esnek,

1 tag.

A „C” csoportból, amelybe azon önkormányzati testület t. i. az országok, megyeszövetségek, megyék, járáások, községek és az ezek kezelésében álló alapok tényleges és nyugállományban levő alkalmazottai továbbá a törvény 1 §-a 1. bekezdésének e) pontjában az állami alkalmazottakkal egyenrangúknak nyilvánított testületek és egyéb területi kényszerkötelek alkalmazottai, nemkülönben ezeknek a törvény értelmében biztosítás köteles hátrahagyottai sorából,

1 tag.

Minden rendes tag mellé az illető csoport 2 póttagot választ.

A választás a választói névjegyzékek alapján történik, melyeket a Gyógykezelési Alap járási testülete állít össze.

A választók névjegyzékai 1927. évi febr. 12-től február 19-ig lesznek közszemlére kitéve a Gyógykezelési alap járási testületének a kerületi hivatalban levő helyiségében és pedig hétköznapokon 9—12 óráig.

Minden biztosítottnak jogában áll a választók névjegyzékét megtekinteni, arról másolatokat és kivonatokat készíteni, amennyiben ezáltal másokat e joguk gyakorlásától el nem zár.

A választói névjegyzékek tartalma ellen azoknak közszemlére történt kitétele tartalma alatt tehát 1927. évi február 12-től, február 19-ig minden biztosított a választói bizottsághoz intézendő kifogásokkal élhet azon az alapon, hogy neve a névjegyzékben nem szerepel, vagy ott helytelenül van feltüntetve, vagy valakinek a neve a jegyzékben jogtalanul szerepel. Ezen kifogások csupán egy személyre vonatkozhatnak. Kellően indokolt kifogásoknak tartalmazniuk kell a kifogásoló vezető-keresztnevet és lakhelyét, illetve azok nevét és lakhelyét is, akiknek a névjegyzékben való szereplése ellen kifogásai irányulnak.

A választás az igazolványok alapján szavazatlappal történik.

A választói igazolvány szerint kitöltött szavazatlappal zárt borítékban küldendő el és pedig akkép, hogy a szavazólappal az egyik címzetlen borítékban leragasztandó és ezen boríték az igazolvánnyal együtt a másik címzett borítékba helyezendő, mely utóbbi a Gyógyalap járási testületének postán ajánlva és bérmeatesen beküldendő, úgy hogy ez a választási bizottsághoz legkésőbb 1927. évi március hó 15-én d. u. 18 óráig érkeznek be.

A választás csoportok szerint történik, azaz minden tag a saját csoportjából arra szavaz, akire akar.

Levice, 1927. évi január 22-én.

Dr. Zósfak, elnök, járási főnök,

Nyilvános pályázat.

A Podluzsánka és Szikinczevölgyi Patakszabályozó Társulat kiadja fix, meg nem változtatható egységárral a Szikince patak bővítési munkáit a 3.784—5.912 Km. között. — Füzesgyarmat község határában (zselizi járás) az államsegéllyel végzendő munkák érvényes feltételei alapján.

A pályázathoz tartozó tervek és mellékletek megtekinthetők a beszerzésbányai kulturmérnöki hivatalnál (Horná u. 31.)

Ajánlatok beadandók **sürgösen 1927. március 1-ig.**

Autentikus kiírása a munkának található a „Hivatalos Lap”-ban és a „Zprávy verejné služby technické” lapban.

Ing. Hollós s. k. Huberth s. k.
társ igazgató. társ. elnök.

== APRO HIRDETÉSEK. ==

Egy butorozatlan szobát keresek a Kálnai vagy Malom utcában. Cim a kiadóban. 211

Jó karban levő haz eladó, vétel esetén beköltözhető. Cim a kiadóban. 212

Takaromány, szalma bármily mennyiségben; répa és nád kapható a vámosladányi plebánián.

Kertész. Egy ügyes mindenek kertész keresetük március 1. belépésre, ki a virágtenyésztéshez is ért Garamlői intézőség. 98

Különbejaratu butorozott utcai szoba, március 1-től kiadó. Cim a kiadóban. 174

Egy ebédli berendezés és egy ebédli kredenc eladó. Zach u. 20. 20

Fajnyulak eladók TAUBINGER LÁSZLÓNE Töre u. p. Do'ny-Vared. 209

Eladó, esetleg bérbé Szt. János hegyen, szőlő talaj érdeklődni Kalvária sor 5. 208

Haz elado vétel esetén beköltözhető Rakóci utca 5. 204

Butorozott szoba kiadó. Mángorló utca 27. 201

Egy jóforgalmú péküzlet hozzávaló műhellyel együtt azonnal bérbeadó. Bővebbet Bém utca 1 Levice.

Eladó Szent János hegyen elsőrendű szép fekvésű szőlő talaj. — Városhoz közel cigánykában jó minőségű szántó föld egész legelő. Bővebbet Schöller u. 13. 195

Egy jó házból való leány háztartási alkalmazást keres vidékre is. Cim a kiadóban. 198

Egy fűszer üzlet kiadó. Özv. OLA-JOSNÉNAL Hóivény u. p. Velké Saruhy. 191

Eladó Zach utca 1 sz. ház. Cim a kiadóban. 197

Keresek fiatal patkányfogó kutyát megvételre. Cim a kiadóban. 196

Még egy fiut tanulóknak felvesz VÁRADY GYULA lakatos mester. 194

Keltetőgép eladó. Bővebb felvilágosítással szolgá: RISNYOVSKY, várépulet. 199

„Ratopax” a méregmentes patkány, egér irtószert már Léván kapható! Vezérképviselőt Slov-nskóra és Rusinskóra: SMOGROVICS ÁRPAD gyógyszer-tára Léva, Főter. Viszontelődőknak eredeti gyári áron.

Briliáns tárgyak

átalakítását 24 órán belül, kisebb javítások; **Briliáns kövek foglalása** stb. megvárhatók

STEINER TESTVÉREK

—: LEVICE —:

BATA céggel szemben MÜLLER ház.

MŰHELY:

Mártonffy utca 9.

Igy fiatalít és szépít a

Corall-crème
Corall-puder
Corall-szappan

Kapható Léván:
Pick Endre drogériában.

TULASAY JÓZSEF UTÓDA

VÁRADY GYULA

Mű-, géplakatos és puskaműves.

Készít: vaskapukat, ajtókat, vasrácsokat, fazonablakokat.

Szerel és javít szivattyukat, vízvezetékeket

E-fogadja: gépek, mérlegek varrógépek, vadászfegyverek javítását úgyszintén a lakatos iparhoz tartozó különféle munkák készítését és javítását ::

Autogén hegesztés és vágás.

Szakszerű munka. Jutányos árak.

Szőlőoltványok

ripária és rupezstris alanyokon, tizenötféle fajban, szokványminőségben legolcsóbban kaphatók államilag ellenőrzött telepünkön

Megrendeléseket Levice és vidékén megbizottunk: **DUROVSKY JÁNOS** úr eszközöl vagy közvetlen hozzánk intézhető

Badacsonyvidéki Szőlőtelep kezelősége, Tapolca, Zala m. (Magyarország.)

Lépor és robbantószer áruka!
BAROSKA, Levice, Kálnai u. 5. sz
mechanikus és puskaműves.

Varrógépek, kércapák Vadászfegyverek, vadászati cikkek, gramfonok lemezek nagy választékban, előnyös fizetési feltételek mellett!

Szakszerű javító műhely!

Alapított
1902.

Értesítés!

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy ezentul **esti villanyfelvételek**, u. m. menyasszonyi, családi, gyermek és csoport, valamint fénykép nagyítások a legtökéletesebb kivitelben, bármelyik órában és állandóan fűtött műteremben készülnék.

A nagyérd. mű. közönségnek a **legkényesebb igényeit kielégítve**, maradok kiváló tisztelettel

NAGY ARTHUR
modern FOTO-műhely
Kálvinudvar II. emelet

KINO - APOLLO - MOZI

Vasárnap febr. 13-án 1/2 6 és 1/2 9 órákor

A HATTYÚ.

Dráma 6 felv.

Főszerepben: RICARDO CORTEZ és ADOLPH MENJOU.

Kedden febr. 15-én 1/2 9 órákor

ZIGANO

(A monte-diavolo-i kalandor) 6 felv.

Főszerepben: **HARRY PIEL.**

Csütörtökön febr. 17-én 1/2 9 órákor

STELLA

(A menyasszonyi fátyol).

Főszerepben: RONALD COLMAN és BELLA BENNETT.

Február havi műsor:

20-án Vendéglő a házassághoz. 22-én „Maciste” az oroszán ketrecben. 24-én Komédiások.

GROF EMIL

nőfodrászati műtermében
Levicén, Lakatos-utca

(POLLÁK tüveges mel ett) minden e szakmába vágó munkálatok szakszerűen végeztenek

Feimosás folyékony schamponnal	Ké 6-
Petrolzás	8-
Ondolás a la Marcell	6-
Vizondofálás	6-
Specialis hajvágás	5-
Manikür	5-
Hajfestes eredeti Henné festékkel	25 Kc-tól felfele

Hajmunkák —: Parokák kölcsönzése
Abbonement Kc 50 -

ÉRTESETÉS.

A mélyen tisztelt vásárló közönség szíves tudomására adom, hogy az EREDETI és VILÁGHÍRŰ

„PEKAREK TEA“

üzletemben kapható

Ezen tea állandó használatára megkíméli a háziasszonyokat azon sok kellemetlenségtől, amelyek az eddigi be nem vált teák okoztak. Midőn nagyon ajánlom, hogy egy kísérletet tegyenek, vagyok szolgálatukra

LACHKY ELEK

fűszer és csemegekereskedő Levice
Telefon 36.

ÉRTESETÉS.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy **STUR UTCA 5. szám alatt** a BOLEMAN gyógyszerterárral szemben

uri divat üzletet nyitottam.

Egyed árusítás: Budapesti gyártmányú Gyukits kalapokban. Bécsi gyártmányú lánc védjegyű gallérok. Valódi Angol női és férfi harisnyák, bel- és külföldi kötött és szövött árúk, eső ernyők, zsebkendők, nyakkendők, ingek dús választékban, elsőrendű minőségben. — Nagy választék bélelt bőrkeztvükben.

Figyelmes kiszolgálás! Szolid szabott árak.

Tisztelettel **FRIED GYULA.**

Nagy választék NAPPA keztvükben és zsebkendőkben

Fekete férfi télikabát és egy gummi talpu fekete egész cipő kifogástalan és egy zsakett nagyon jutányosan eladó.
Klapka u 22

Műhely áthelyezés.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására adni, hogy 1910. óta fennálló

szabó műhelyemet

Petőfi utca 8 sz. alól **Ladányi utca 31. szám alá saját házamba** helyeztem át.

Főtörekvésem oda fog irányulni, hogy n. b. megbízóimnak a legkényesebb izlését is kielégíthessem. — Mérték vétel végett készséggel házhoz megyek

Kiváló tisztelettel

ÁBRAHAM PÁL
FÉRFI SZABÓ.

Ne bámuljon!!

mert ha jó és száraz fát akar 100 kg.-ént

4 zsákba pakva hazhoz szállítva

20 K.-ért — akkor rendeljen szonnal

Herzka Zsigmond cégnél telefon 50 vagy

pedig a városban WEISZ IGNÁCZ fűszerüzlete, ahol szén, koks és portmentes faszén is kapható

Fordson

FORD

Lincoln

személy- és teherautomobilokat, traktorokat ekékkel stb. szállít

KNAPP DÁVID

Ford, Fordson, Lincoln **autorizált képviselője**

TELEFON 33.

LEVICE

TELEFON 33.

Automobilok, traktorok ekékkel tartalékrészek stb. állandóan raktáron!

Autorizált képviselet.

Autorizált képviselet.

Új sofför tanfolyam nyílik február hó 20-án.

Jelentkezni lehet: **LEVICE, Mártonffy utca 5. szám.**

A LÉVAI IPAROS OLVASÓKÖR mélységes fájdalommal tudatja, hogy

Dr. KERSÉK JÁNOS ügyvéd úr, körünknek diszelnöke

február hó 6-án, rövid szenvedés után, 58. évében elhunyt.

Benne Olvasókörünk pótolhatatlan, legnagyobb támaszát vesztette el.

Emlékét örökké megőrizzük!

Léván, 1927. február hó.

Iparos Olvasókör.

Értesítés.

Van szerencsém a n. é. közönség tudomására adni, miszerint Léván Báthi u. 1. szám alatt lévő,
(kaszárnya melletti)

bútorraktáramat

1927. január 15-től,
Báthi u. 4. szám alá,
(Stransky kávéházzal szembe)

:- helyeztem át. :-

Üzletemnek eme kibővítése által módomban lesz a n. e. közönség igényeit a mai kornak megfelelően — minden tekintetben kielégíteni.

Kérem a n. é. közönség szives pártfogását tisztelettel

STEINER JÓZSEF

kárpitos és butorkereskedő.

RADIO-CENTRAL-KERN

Az első és egyedüli hatóságilag engedélyezett
RADIO SZAKÜZLET

Kern Testvérek

fűszer-, gyarmatáru- és vasnagykereskedése

ELEKTROTECHNIKAI és MŰSZAKI SZAKÜZLET

ALAPITTATOTT 1881 LEVICE-LÉVA. TELEFON SZÁM 14

Egyedüli és legjobb bevásárlási forrás
elsőrendű Radio felvevő készülékekben.

A világhírű „Tungsram“ gyár Western Electric radiokészülékeinek egyedárusítása és gyári képvisellete.

Ezenkívül raktáron tartunk: Alfa, Radioton, Teletunken,

Reinartz, Köhler stb. gyártmányú egy- kettő és háromlángú,
valamint öt és hétlángú neudyn és superheterodyn készülékeket

Radio lámpák, hangosanbeszélők, fejhallgatók nagy választékban
a legjobb minőségben.

Radiokészülékeinket vételkényszer nélkül bemutatjuk.

Ha tájékozva akar lenni a legmodernebb divatoikkak felől
akkor keresse fel
GERTLER FÜLÖP divataru üzletét, LÉVÁN.

ALLANDÓ NAGY RAKTÁR:

Női ruhákban, Blusok, Gyermek és Bakfis ruhák, Jumperek,
kötött kabátok, női és férfi harisnya, valamint ERCO gyárt-
mányú férfi fehérnemű, nyakkendők és nagy raktár férfi
PESCHL kalapokban -- Bébe keletgyék minden minőségben

— Szolid és pontos kiszolgálás! —

